

Аналіз величини середньодобових приростів за період вирощування від шестимісячного віку до 12 місяців показав, що найбільшими вони виявились у тварин першої групи і склали 1138 г, у тварин другої групи даний показник склав 1117 г і у тварин третьої групи 984 г. Таким чином бички абердин-ангуської породи переважали ровесників герефордської породи на 21 г, а української м'ясної на 54 г.

Для годівлі відгодівельних тварин в господарстві використовували наступний раціон: солома пшенична 3,9 % (від поживності раціону), сінаж 27,5 %, пивна дробина 31,5 %, висівки пшеничні 9,8 %, корнаж з кукурудзи 22,8 %, кукурудза 3,9 %, сіль 0,3 %, крейда 0,4 %. Кормосуміш готувалась за допомогою міксера-кормороздавача, годівля тварин проводилась двічі на добу у вигляді однорідної маси. Доступ до води у тварин був вільний.

Провівши аналіз системи утримання і годівлі відгодівельного молодняка різних порід можна зробити висновок, що використовується інтенсивна система вирощування молодняка. Вона забезпечує отримання оптимальних приростів при мінімальних затратах. Використання бичків різних порід з різними породними особливостями дає можливість господарстві підтримувати достатній рівень продуктивності в різні вікові періоди.

УДК 634.4.082

Можаровська В.В., магістр спеціальності "Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва"

Науковий керівник – Вербельчук Т. В., кандидат с.-г. наук, доцент
Житомирський національний агроекологічний університет, м.Житомир,
Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ В УМОВАХ СТОВ "МОЖАРІВСЬКЕ" ОВРУЦЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Пріоритет розвитку свинарства надається завдяки таким виключно важливим біологічно-господарським особливостям свиней, як багатоплідність, всюдність і економічне використання кормів.

В збільшенні інтенсифікації свинарства в сучасних умовах важливу роль відіграє індустріальний розвиток галузі на інноваційно-інвестиційній основі, основний зміст якого полягає в перебудові виробництва за індустріальним типом, в якісних змінах у технології й організації виробництва, в його спеціалізації і концентрації, у перетворенні праці в різновид індустріальної й підвищення її продуктивності. Тому вибору технології і розробці її основних параметрів необхідно надавати першочергового значення, перед тим як заводити свиней з метою одержання вагомих прибутків від них.

Технологія виробництва свинини включає вирішення таких питань, як вибір породи тварин, методи їх розведення, годівля і утримання, механізація виробничих процесів, організація, економіка, будівництво та інші.

Найбільшою мірою на інтенсифікацію свинарства впливають фактори природно-біологічного, техніко-технологічного, організаційно-економічного та соціального характеру, а її економічна сутність полягає в тому, що за рахунок додаткових вкладень коштів в удосконалення існуючих та створення нових генотипів свиней, у системи розведення та відтворення поголів'я, у технічне і технологічне забезпечення виробництва, в кормову базу і створення необхідних умов для утримання тварин тощо, відбувається підвищення їх продуктивності, зростають загальні обсяги виробництва при зменшенні витрат кормів, праці та інших ресурсів на одиницю виробленої продукції. Для підвищення економічної ефективності свинарства необхідно щоб всі елементи цієї цілісної системи були спрямовані на одержання високих кінцевих результатів і не суперечили один одному.

Для виробництва свинини з низькою собівартістю велике значення має створення підприємств оптимальних розмірів – з такою чисельністю поголів'я, яка забезпечує раціональну організацію виробництва продукції. При вирішенні цієї проблеми слід враховувати наявність основних виробничих ресурсів – кормів, поголів'я тварин, приміщень, засобів механізації, кваліфікованих кадрів.

У СТОВ “Можарівське” Овруцького району Житомирської області для виробництва свинини використовують велику білу породу, як материнську лінію, а сперму для штучного осіменіння свиноматок використовують кнурів-плідників породи ландрас. В результаті отримують поміси з покращеними м'ясними якостями.

Утримують свиней у господарстві у свинарниках безвигульно за двофазною системою. Ця система передбачає перебування поросят у двох приміщеннях: свинарнику-маточнику – до 60-денного віку, дорощуванні та відгодівлі до 180-210-денного віку.

За останні роки в господарстві відбулося значне скорочення поголів'я свиней, що було основною передумовою та чинником скорочення обсягів виробництва продукції галузі. В СТОВ “Можарівське”, одна з причин негативного стану галузі свинарства є та, що і в більшості інших – до 70 % свинини виробляється екстенсивно. При цьому собівартість свинини значно перевищує закупівельну ціну, що і обумовлює збитковість виробництва. У зв'язку з цим нарощування поголів'я свиней, коли галузь є збитковою безперспективна справа. Для підвищення прибутковості та конкурентоспроможності свинарства необхідно розробити шляхи розвитку галузі та концепції переходу до інтенсивного її ведення. Тому питання, яке порушене викликає інтерес і має актуальний характер.

З врахуванням зоотехнічних показників галузі свинарства, досягнутого високого генетичного потенціалу продуктивності свиней та стану матеріально-технічної бази господарства можна досягти такого рівня показників:

- інтенсивність використання основних свиноматок – 2–2,5 опороси за рік,
- кількість поросят під час відлучення – 9–10 голів за опорос;
- рівень середньодобових приростів на відгодівлі – 650–700 г;
- витрати кормів на 1 кг приросту – 3,8–4,5 корм. од. (3,16–3,75 кг сухого комбікорму);

- прямі затрати праці на виробництво 1 ц свинини – 2,0–2,5 люд./год;
- доведення рівня рентабельності виробництва свинини до 70 % і більше.

Хоча нарощування поголів'я у свинарстві, завдяки біологічним особливостям цих тварин є завданням, яке швидко вирішується, однак на фоні відсутності кадрів, приміщень для утримання тварин та сучасного обладнання їх, низького рівня селекційної роботи, достатньої кількості збалансованих кормів потрібен час. Багато в чому вирішення цього завдання залежатиме від сучасних наукових розробок та їх доступності до товаровиробника.

Таким чином, забезпечити конкурентоспроможність свинарства в умовах господарства та домогтися якихось значимих успіхів у розвитку галузі можливо лише шляхом поєднання ефективного використання наявних ресурсів, докорінних змін у селекції тварин, технології їх годівлі й утримання. Інакше кажучи, багато в чому вирішення цього завдання неможливе без створення необхідних умов для збільшення поголів'я свиней та максимального використання генетичного потенціалу продуктивності тварин.

УДК 637.1:637.044:637.13

Нанівська І.М., студентка II курсу спеціальності "Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва"

Науковий керівник – Коваль Т.В., кандидат с.-г. наук, доцент,

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-

Подільський, Україна

БРОДІННЯ МОЛОЧНОГО ЦУКРУ ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В ПЕРЕРОБЦІ МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ

Актуальність теми зумовлена тим, що молочний цукор відіграє важливу роль у технології переробки молочних продуктів.

Метою даної роботи є узагальнення відомостей про види бродиння молочного цукру та їх використання в переробній промисловості.

Молочний цукор (лактоза) – дисахарид, утворений молекулами глюкози та галактози. Синтезується в молочній залозі ссавців.

Під дією мікроорганізмів і їх ферментів, що вносяться у молоко як закваски, процес бродиння молочного цукру можна спрямовувати в бажаному напрямку. Залежно від кінцевих продуктів розщеплення розрізняють такі види бродиння.

Молочнокисле бродиння викликається ферментами молочнокислих бактерій.

1. Спочатку під дією ферменту лактози молочний цукор приєднує воду і розпадається на гексози – галактозу і глюкозу.

2. Із гексоз утворюється піровиноградна кислота, яка відновлюється за участю лактодегідрози з утворенням молочної кислоти:

